

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΧΕΡΙΟ

(1)

Είδα μικρό μα όμορφο
· χηκό μεν χωριούδακι
· δεγνόσεις στα καμήκωρα
· σαν ένα παζατάκι

Δηλτία μικρά και φτωχικά
· σε δρόμους και σοκάκια
· μα κι' άλλα πιο νεόκτιστα
· μετ' τα βγενά δρομάκια

Μα τώρα δέλω να σας πω
· απ' όσα έχω θυμάμαι
· τι χίνονται μετ' το χωριό
· κι' αμέσως ξεκινάμε.

Οι κάτοικοι σου γεωργοί
· με πέφι και μεράκι
· κάναν το βαγιζιώνοικο
· σωστό περιβοχακι

Χρόνια ποζά δουλεύανε
· τβατάκι ψωμοτύρι
· για να μερώσουν τα βουνά
· μας και δούνε χαίρι

Πήχαιναν μεροκάματο
· ανατολή με δύση
· αναποθούν το παρελθόν
· σα νάτανε μεθύσι.

Όταν έρχονταν οι βροχαριές
στα καφενεία μέσα
μαδεύονταν οι χωριανοί
είχαν πολλή καβέγια

Αστεία και πειράγματα
και άλλες ευτυχίες
στα καφενεία χίνονταν
χωρίς παρεξηγήσεις

Τα σούζα τους επήνανε
όρθιοι στο τεζιάκι
και που και που τειπελάχανε
κανένα μεζεδάκι

και το χειμώνα που κανε
κρύο, μεγάλο χάλι
στα βιτζίνα εκαθότανε
τριγύρω στο μαγκάλι.

Τα παραμύθια που ζεραν
για λύκους και αρκούδες
πήχανε στα εγχόνια τους
για χιλιάδες και ηαθύδες.

Στα καφενεία του χωριού
οι κουραβιμένοι άντρες
ήνανε και ηειράζανε
παίζανε και εις χάντρες

Άλλοι χαρτιά επαίζανε
πάνω στο τραπέζακι
κι' οι κερδισμένοι ήρνανε
αη' ένα που κομμάκι

Και τα Χριστουγεννόκοχα
πολλές φορές τις νύκτες
πολλοί ελαίζανε καρτιά
για να ξεκινήσουν τις νύκτες

(2)

Πολλές φορές τα βράδυα
καθότανε βεχχέρες
συζητάχαν δουλεύοντας
και κάνουνε παρέες.

Τα καλοκαίρια τα παιδιά
αγωνίζαν τη χώρα
για να πευγήσουν τσίκοδα
να δουν και τη βαλπόρα

Τα καλοκαίρια τα παιδιά
ξυπόγητα χυρίζαν
δε χαιρόταν τη ξενοιασιά
αφού και αγωνίζαν

Ώταν έφτανε η Κυριακή
όλοι, μικροί μεχάηροι
φορούσανε τα πιο καλά
τι ήταν αυτό το καλί.

Τις μέρες τον καρναβαλιού
όλοι τις εκαιρόταν
και σαν ηλασία των κυριού
εκεί κι αν μαζεύοταν

Οι κουδουνάτοι στο κυριό
γατόριζαν με κέφι
είχαν καλή διάθεση
κτυπάχαν και το ντέφι.

Τα πανηγύρια του κυρίου
όλοι μικροί μεγάλοι
πρίμεναν για να χαρούν
για να τους βύχγ η τράλη

Οι χάρμοι εφείνο τον καιρό
γινότανε στα βήλια
κι ύστερα το χηετάρωνε
Θεέ μου τι ζενύχτια

Ούτια βαντούρια και βιοζιά
ελέζανε αβέρτα
ποτά είνανε ποτάρια
κι οι δίγκοι βούρτα φέρτα.

Τις Κυριακές τ'απόχεμα
οι νέοι κι' οι κοπέλλες
φορούσανε τα χιορτινά
κάναν και γίγες τρέλλες

Επάνω κάτω στο κυρίο
εκάνανε βουτύντες
κωτάχανε κρυφά κρυφά
αλλάζαν κονβεντύντες

Γινότανε και βουαρέ
και ύστερα καντάδες
βερμούτ συζάκι και κραγι
μα ίβως και μετλάδες

Τις Παναγιές με το παλιό
το Αγίου Μάρκου μέρα
πηγάνανε στα εκέηγια
στα ν'αταω γαμηρομέρα.

Φεύγανε ζυμωμένα
με τα χαϊδουράκια
για να βρεθούν ηρωί ηρωί
να φάνε βουκαλάκια

(3)

Διπλώνανε τα φαγάκια τους
στο όμορφο δειδάκι
τρώγανε και χορεύανε
μέχρι το βραδάκι

Στα μέρη της θυρόλακας
ανεβαίνουν βουχνά
τα καλοκαίρια γέρναχαν
τρώγαν και προφαντά.

Στα ζόβερχα που στύμανε
επιάνανε πουλάκια
κόωναν το μεζεδάκι τους
με τβίχλες βισουτάκια

Στα κόρα ηηγαίνονέρονταν
Χώρα χωριό και γάλι
χειμάτα εμπορεύματα
να γάνε στο μπακάλη

Σο "Αθηνιτέ" "και δος ημίν"
για τα παιδιά ήταν γάλι
με τη θειρά το λέχανε
που βάσαν οι δαβιάλοι.

Νερό γαλήνα δω είχανε
να ηθύνε να ποτίσουν
ότι είχαν τα ηηγάδια τους
να χρησιμοποιήσουν

κι όμως τα χρόνια ήσρασαν
και βρέθηκε νερό
τόσο ποχύ και άφθονο
αλλά και καθαρό

Τα ρούχα σου γερώνονταν
μάδων οι κυράδες
και στα κυράφια ήχαναν
κι' ελάσανε κησούχάδες

Τα χρόνια ετείναν τα καλά
που δην είχαν ανέσεις
τα κάρα τα ποδήλατα
ήταν σου τις ενέσεις

και στο γειτό σου έγινε
το γαργανιενέα
σημίες έγιναν πολλές
και σήτια ραχ' ήμένα

Ερεί αν έζω αν το κυρίο
δήλα αν το Πρωκκι
ταβέρνα υπήρχε ονομαστέ
ήναν και καφεδάκι

Οι άντρες σου εργατικοί
καλοί νυκτοκυράδες
πάντα με το καβέλελο
ηρο πάντων αφεντάδες

κι' αν ήεις για τις γυναίκες σου
τις όμορφες κυράδες
αυτές κι' αν είν' υπόδειγμα
σουλάν και τις παρράδες

Παπάδες μα και δάσκαλοι
με γύνεβη και γιώβη
δύσανε τα στοιχεία τους
όσα είχανε βιώβη

(4)

Από τις τάξεις του σχολείου
πέρασαν πολλοί
άλλοι που μένουνε εδώ
μα κι' άλλοι νοβτωλχοί

Πολλοί από τους κυριανούς
επήχανε στα ξένα
δουλέψανε βερήθικαν
να, τα ξενητεμένα

Έβχατες επιβήμονες
τεχνίτες και ματτόρους
και άλλα επαγγέλματα
όχι γιφεκοιτόρους

Καμπαναριά και εκκλησιές
κτίσαν οι μάττοροι σου
παντού όπου κι' αν γήχαιναν
τους γέχαν "άφερίμ σου"

Όμως τα χρόνια πέρασαν
και οι καιροί αλλάξαν
τα πιο πολλά ξεκάστικαν
κι' άλλα τα παραλλάξαν

Αν και τα χρόνια πέρασαν
εγώ στέκεις θαμνάδα
για να φωτίσεις όλους μας
σαν αναμμένη δάδα

κι εμείς που μεγαλώσαμε
ζούμε εις αναμνήσεις
μιλάμε στους νεώτερους
για τις αναπολήσεις

Ζήσε καρδιά μου όμορφο
ζήσε γιατί τ'αξίζεις
δείξε στους επερχόμενους
τι δώρα τους χαρίζεις.

Και σαν απόδειξη γ' αυτό
είναι οι κάτοικοί σου
που όθου κι αν ευρίσκονται
πάντα είναι δικαί σου.

Δίηλα στην εκκλησία μας
εν' ένα οικοσδόμη
σε όλους μας ανήκει αυτό
έχουμε κερδίσει

Πολύς κόπος φέρνει εκεί
και κάθε ηλικία
και όμως πάντα επικρατεί
απόλυτη ηθική

Δε τούτο το οικοσδόμη
που σε καρδιά ανήκει
θα χτίσω το σπίτι μου
να μην ηλιθιώνω νοίκι

Όλα ετούτα τάχαφα
ευχώνεται ζητώντας
να με αγάπη περιβλώ
ο Κοκκινόπουλος Φώτας

Αφού δω είναι ησικείς
ούτε εκ του ηροχέρου
χι' αυτό δικαιολόγησατε
το τράκ ενός απείρου

(5)

→ σκοπός αυτών των έγραφα
δω είναι η προβολή
μόνο σε μήμη ολών μας
να μείνουν χια ποζύ.

Όμως αυτά τα έγραφα
εχω ένας μεθαίος
σαν μια απόπειη τιμής
νοτιζω είχα χρέος.

Φώτας Κοκκινάκης
Βαβιλιώνοικο
Αύγουστος 1996
Τηλ. 0271-28810